

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί να θεωρηθεί ότι δεν έχει αποδειχθεί η καταγωγή ενός εμπορεύματος, όταν για το εμπόρευμα εκδόθηκε, ως προς ένα μέρος του φορτίου, πιστοποιητικό κυκλοφορίας κατά το άρθρο 20 του πρωτοκόλλου 4 για τον ορισμό της έννοιας «καταγόμενα προϊόντα» ή «προϊόντα καταγωγής» και για τις μεθόδους διοικητικής συνεργασίας, όπως ισχύει μετά την έκδοση της αποφάσεως 1/2006 του Συμβουλίου Συνδέσης ΕΕ-Αιγύπτου της 17ης Φεβρουαρίου 2006 ⁽¹⁾, μολονότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις αυτής της διατάξεως, διότι κατά τον χρόνο εκδόσεως του πιστοποιητικού κυκλοφορίας το εμπόρευμα δεν βρισκόταν υπό τον έλεγχο της εκδούσας τελωνειακής αρχής;

⁽¹⁾ ΕΕ L 73, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *cour administrative d'appel de Paris* (Γαλλία) στις 10 Δεκεμβρίου 2012 — *Société Reggiani SpA Illuminazione* κατά *Ministre de l'Économie et des Finances*

(Υπόθεση C-618/12)

(2013/C 101/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative d'appel de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: *Société Reggiani SpA Illuminazione*

Εφεσίβλητος: *Ministre de l'Économie et des Finances*

Προδικαστικά ερωτήματα

Το άρθρο 2 της οδηγίας [79/1072/ΕΟΚ της 6ης Δεκεμβρίου 1979] ⁽¹⁾ θίγει την ελευθερία εγκαταστάσεως καθόσον περιορίζει το δικαίωμα προς επιστροφή μόνο στα κινητά αγαθά;

⁽¹⁾ Όγδοη οδηγία 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθεμένης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το *Bundesfinanzhof* (Γερμανία) στις 2 Ιανουαρίου 2013 — *Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse* κατά *Susanne Fassbender-Firman*

(Υπόθεση C-4/13)

(2013/C 101/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσίονες: *Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse*

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: *Susanne Fassbender-Firman*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 1408/71 ⁽¹⁾ την έννοια ότι αποκείται στη διακριτική ευχέρεια του αρμόδιου φορέα του κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος έχει την απασχόλησή του να εφαρμόσει το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, όταν στο κράτος μέλος της κατοικίας των μελών της οικογένειας δεν έχει υποβληθεί αίτημα για τη χορήγηση παροχών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: στο πλαίσιο της ασκήσεως της διακριτικής ευχέρειας, βάσει ποιων εκτιμήσεων μπορεί ο αρμόδιος για τις οικογενειακές παροχές φορέας του κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος έχει την απασχόλησή του να προβεί σε εφαρμογή του άρθρου 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 1408/71, ως εάν οι παροχές χορηγούνταν στο κράτος μέλος της κατοικίας των μελών της οικογένειας;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα: ποια είναι η έκταση του δικαστικού ελέγχου στον οποίο μπορεί να υπόκειται η απόφαση που εκδίδει ο αρμόδιος φορέας κατ' ανάσκηψη της διακριτικής του ευχέρειας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου της 2ας Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997 L 28, σ. 1).

Αναίρεση ασκηθείσα στις 18 Ιανουαρίου 2013 από τις *Gabi Thesing* και *Bloomberg Finance LP* κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα), στις 29 Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-590/10, *Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP* κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσες: *Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP* (εκπρόσωποι: *M. Stephens, R. Lands, Solicitors*)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα των αναιρεσειουσών

Οι αναιρεσίουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 29 Νοεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-590/10, για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στην απόφασή του.

— να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (στο εξής: ΕΚΤ), κοινοποιηθείσα με τα από 17 Σεπτεμβρίου 2010 και 21 Οκτωβρίου 2010, με την οποία η ΕΚΤ αρνήθηκε την πρόσβαση στα έγγραφα που ζήτησαν οι αναιρεσείουσες σύμφωνα με την απόφαση (2004/258/ΕΚ) της ΕΚΤ, της 4ης Μαρτίου 2004, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της ΕΚΤ⁽¹⁾. Το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να ακυρώσει την απόφαση αυτή διότι:

- i) η ΕΚΤ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και/ή υπερέβη των εξουσιών της εκδίδοντας την απόφαση αυτή·
- ii) η μόνη θεμιτή απόφαση την οποία μπορούσε να λάβει η ΕΚΤ ήταν να επιτρέψει την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα, όπως είχε ζητηθεί.

— να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου καθόσον καταδικάζει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ΕΚΤ, για τον λόγο ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε συναφώς σε πλάνη περί το δίκαιο·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ούτως ώστε το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου επί των νομικών ζητημάτων που προβλήθηκαν με την παρούσα αίτηση αναρέσεως.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες διατείνονται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

- ερμηνεύοντας εσφαλμένως το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', της αποφάσεως (2004/258/CE) της ΕΚΤ, της 4ης Μαρτίου 2004, το οποίο προβλέπει εξαίρεση από το γενικό δικαίωμα προσβάσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 της αποφάσεως αυτής·
- κρίνοντας ότι η ΕΚΤ ορθώς μπορούσε να αποφασίσει ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων από τις αναιρεσείουσες εγγράφων θα έθιγε την οικονομική πολιτική της ΕΕ και της Ελλάδας·
- ερμηνεύοντας εσφαλμένως το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου·
- μη εξετάζοντας τα επιχειρήματα των αναιρεσείουσών όσον αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 4, παράγραφος 3, της αποφάσεως της ΕΚΤ·
- οι αναιρεσείουσες ισχυρίζονται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Ιανουαρίου 2013 η Nexans France SAS και η Nexans SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 14 Νοεμβρίου 2012 στην υπόθεση T-135/09: Nexans France SAS, Nexans SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Nexans France SAS, Nexans SA (εκπρόσωποι: M. Powell, Solicitor, J.-P. Tran-Thiet, Avocat, G. Forwood, Barrister, A. Rogers, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναιρεσείουσών

Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση κατά το μέτρο που με αυτήν απορρίφθηκε το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναρέσεως της αναιρεσείουσας, κατά το οποίο το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως περί διενεργείας αιφνιδιαστικού ελέγχου ήταν υπερβολικά ευρύ και δεν προσδιοριζόταν με επαρκή ακρίβεια·
- βάσει των στοιχείων που διαθέτει, να ακυρώσει την απόφαση περί διενεργείας αιφνιδιαστικού ελέγχου, κατά το μέτρο που το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της ήταν υπερβολικά ευρύ, ανεπαρκώς δικαιολογημένο και δεν προσδιοριζόταν με επαρκή ακρίβεια, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου να την κρίνει σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου επί των νομικών ζητημάτων·
- να ανατρέξει την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση, καθόσον υποχρεώνει τη Nexans να φέρει τα δικαστικά έξοδά της και να καταβάλει το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Nexans στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθορίζοντάς τα στο προσήκον κατά την κρίση του Δικαστηρίου ποσό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των εξόδων της Nexans στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, απορρίπτοντας την προσφυγή τους ακυρώσεως της αποφάσεως περί διενεργείας αιφνιδιαστικού ελέγχου, καθόσον η απόφαση αυτή δεν ήταν αρκούντως σαφής, είχε υπερβολικά ευρύ γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής και εφαρμόζοταν σε οποιοδήποτε καθ' υπόνοιαν συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες «πιθανώς ήταν παγκόσμιας κλίμακας». Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη αποφαινόμενο επί των εξόδων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 80, σ. 42